

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ DE CULTURA

Redacció i Administració:
Jaume I, 98

Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes. — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

L'«Associació Catalanista»

Les Corts Constituents estan ara en plena discussió de l'Estatut de Catalunya. Més estreta o més ampla sembla que s'està a punt de reconèixer-se'ns una autonomia i davant la inminència que hom considera quasi segura de que poguem fruir dintre poc els catalans del nostre perfectíssim dret a governar-nos nosaltres mateixos, es troben alguns conciutadans que us pregunten amb un to pessimista: Voleu dir que amb l'Estatut anirem millor?

No ens atreviríem a contestar d'una manera afirmativa a aquesta pregunta sense posar abans una condició, la condició de que els catalans, una bona part almenys dels catalans, ens comportem dins el nou règim de Catalunya com a veritables ciutadans.

Si som molts els que posem interès en que rutlli com cal la cosa pública; si així com tenim ben presents, en tota hora, els nostres drets procurem també fer memòria dels nostres deures; si els catalans mirem cada ú de perfeccionar-nos moral, intel·lectual i físicament i tots d'educar-nos en el respecte mutu en els nostres diferents ideals i sentiments i si quan se'ns cridi a votar sabem fer una bona tria portant al Parlament de Catalunya, als nostres Ajuntaments i a les Corts d'Espanya, als catalans més capacitats i de més provat patriotisme, podem quasi assegurar que seran esplèndids els resultats del nostre propi govern: tal com diu la cançó, Catalunya tornarà a ésser rica i plena.

Convençuts que obtinguda l'autonomia cal, pel bé de Catalunya, assegurar-ne així aquests bons resultats una colla de molletans ens apleguem en una societat que amb el nom d'«Associació Catalanista» té per fi, com diu l'article primer del seu Reglament, «la defensa dels drets i interessos espirituals i materials de Catalunya, i el tre-

ballar per la prosperitat de Mollet en tots els ordres».

Amb aquests actes públics desvetllarà l'interès per la política entre els molletans; amb conferències treballarà per la cultura i l'educació del poble; a aquest fi muntarà també una Biblioteca i es valdrà de divertiments per a fomentar la vida social. Una secció esportiva contribuirà al millorament físic de la nostra raça.

Llegirem dies enrrera en l'orgue de l'Esquerra aquest tros que volem retallar:

«UN MIRACLE S'HA PRODUI'T A CATALUNYA des de les darreries del segle passat fins als nostres dies. Un miracle que ha aconseguit transformar un poble, espiritualment sense cap valor ni cap originalitat, en un organisme viu i dinàmic, amb un afany, una responsabilitat i un ferm propòsit de recobriment nacional aparellat amb un noble esperit de col·laboració i de convivència.»

Doncs bé, els que seguim de temps amb interès la creixença del catalanisme sabem que aquest miracle s'ha fet sense l'existència de l'Esquerra republicana de Catalunya; que precisament des de les darreries del segle passat fins als nostres dies han sigut els homes de la Lliga Regionalista els que principalment han fomentat aquest moviment i els que l'han dirigit; són aquests homes els que menys baladrons que altres han donat més proves de perseverància en pro de Catalunya; ells han contribuït a la creixença de la indústria catalana que ha donat també vida a la nostra agricultura i col·locació a milers i milers d'obers; són ells els que major capacitat tenen demostrada per a poder portar el nostre govern i per aquestes raons la nova «Associació Catalanista» es proposa recolzar a Mollet amb entusiasme l'actuació de la vella i gloriosa entitat catalanista de Barcelona.

Tots els molletans que vulguin contribuir a l'as-

soliment d'una Catalunya esplendorosa i a la prosperitat de Mollet; que vulguin que imperi a casa nostra una vera democràcia; que avinguts obrers i patrons donguin una nova empenta a l'engrandiment de la nostra indústria que augmentant la riquesa de la nostra terra i donant feina a tothom possibiliti les assegurances socials que han d'ésser fermança del benestar de l'obrer; els que creguin que no han d'ésser perseguits els sentiments religiosos que els nostres avant-passats ens llegaren i els que vulguin que augmenti la cultura i que la pau regni entre els catalans han de donar el seu nom, el seu concurs personal i una quota a mida de les seves possibilitats econòmiques a aquesta «Associació».

JOSEP SANS I ROSELL

L'ensenyament laic

En aquests últims mesos la «Gaceta» ha estat fecunda en disposicions de caràcter pedagògic. Tanmateix més labor negativa que positiva, més promeses que realitats... Amb el decret del 17 de març se suprimí radicalment la Religió de l'ensenyament superior. Abans a l'ensenyança primària i com a toc final a la dita segona ensenyança. S'ha consumat, doncs, el programa revolucionari de laïcització integral de l'educació pública.

Deixant apart les consideracions en que recolza el ministre de Instrucció Pública el decret abans esmentat, tal vegada algun dia el comentarem, passem a considerar el tracte que rep la Religió en molts altres països del món.

Comencem per l'afirmació de que cap país d'Europa que compti en el concert de la cultura, ha proscrit mai la Religió integralment dels seus plans escolars. Adhuc França té en els seus Liceus oficials, capelles i capellans i els alumnes, acompanyats de llurs professors, compleixen llurs deures religiosos. Anglaterra col·loca l'ensenyament religiós en un lloc d'honor. Els més famosos centres secundaris tenen magnífiques capelles i en els 40 Collegis Universitaris d'Oxford i Cambridge es realitzen les pràctiques religioses. En els Estats Units la Religió és obligatòria per a ingressar a les Universitats i Instituts de l'Estat. A Boston, a Chicago, a Califòrnia, existeix a més la Facultat de Teologia. En els «gimnasios» de Prússia, Baviera i Saxònia estudien Religió durant els nou cursos, amb dues hores setmanals, com a mínimum i la maetixa Constitució de Weimar prescriu les Facultats de Teologia. Àustria i Hongria preceptuen l'ensenyança religiosa en els

vuit cursos del Batxillerat. A la República Suïssa, per acabar, l'ensenyament teològic és cosa corrent a totes les Universitats.

Diu el ministre que aspira a que l'ensenyança a Espanya s'inspiri «en ideales de solidaridad humana». Hi haurà algú que pugui negar que a les esmentades nacions l'ensenyament no s'inspiri «en ideales de solidaridad humana»?

Deixem aquestes curtes consideracions a la reflexió del lector.

El Parlament de Catalunya

Al cap d'un mes d'aprovat l'Estatut de Catalunya el President de la Generalitat ha de convocar el nostre Parlament segons resa l'Estatut que per l'agost votàrem.

Segons el seu article 45 el territori de Catalunya es dividirà en les circumscripcions de Girona, Lleida i Tarragona que elegiran 14 diputats cada una i les de Barcelona-Ciutat i Barcelona-Província que elegiran cada una tants diputats com vegades tingui 40.000 habitants.

Molts i molts catalans que votàrem l'Estatut perquè el no fer-ho haguera significat anar contra els drets de Catalunya no estàvem conformes poc ni molt en el seu article 46, perquè en ell en lloc de determinar que les eleccions es faran pel sistema proporcional es deixa a les mans d'un sol home, el President de la Generalitat, el fixar el sistema.

Entusiastes del sistema proporcional ja explicàrem, anys enrera, en plena dictadura, les característiques d'aquest sistema i les seves aventatges.

Cada partit polític dels que volen pendre part en l'elecció presenta la seva llista de noms i l'elector vota d'aquestes llistes la que més li agrada. Se suma després els vots que han obtingut totes les llistes i aquest total de vots es divideix pel nombre de diputats a elegir. Aleshores es donen a cada partit polític tants llocs com vegades entra el cocient que resulta d'aquesta divisió en el número de vots que ha obtingut. Així resulta que cada partit té exactament, matemàticament el número de representants que en justícia li correspon per la força electoral que ha demostrat.

El senyor Macià, segons diu, és també partidari d'aquest sistema, però pressionat pels seus companys de l'Esquerra no es decideix, sembla, a adoptar-lo. Els de l'Esquerra demostren creure ésser el partit que tindrà més vots, però que no tindrà, com pel juny passat, la majoria dels vots

dels catalans. Si aquest fos el resultat aplicant el sistema proporcional resultaria que tots els altres partits junts tindrien en el Parlament català, més diputats que ella i la Constitució de Catalunya seria tal com voldrien la majoria de catalans.

Per això proposen un altre sistema. Volen que de cada 100 llocs 65 siguin pel partit que tingui més vots (per ells es pensen) i que els altres 35 es reparteixin entre els altres partits a proporció de la seva força. Així podria resultar que ells amb 100.000 vots tinguessin 57 diputats i els altres partits junts amb 200.000 per exemple, sols en tinguessin 30. Volen com en Mussolini a Itàlia la dictadura d'un partit. Aquesta és la manera com entenen ells la democràcia i la igualtat.

Diuen que convé que tingui el poder un sol partit perquè així té la política una major estabilitat. Pot ésser aquesta una raó, però és el poble el que ha de dir si així ho creu convenient donant una majoria absoluta de vots a un d'aquests partits.

Esperem que Catalunya que fou la única regió que sabé plantar cara al caciquisme electoral dels governs de la Monarquia, tindrà ara suficient energia per no admetre aquesta vergonyosa imposició de l'Esquerra Republicana. Excepció de l'Esquerra tots els partits catalans són partidaris de la R. P.

I perquè les dones catalanes poguessin pendre part en l'elecció del Parlament que ha d'aprovar la nostra Constitució convindria esperar a elegir-lo quan estigui llest el nou cens, per la tardor vinent. Sols representaria uns tres mesos de retard.

Reflexions

Heus ací el concepte que l'orgue en la premsa de l'Esquerra Republicana de Catalunya «L'Opinió», té de la gent d'aquest partit.

Deia dies enrera:

«No direm res de nou si afirmem que nosaltres som un partit en el qual predomina la massa que només té una cultura primària.»

Sorteig per als nostres subscriptors

SET PREMIS

Tindrà lloc el tercer diumenge del mes de juny,

dia 19, prenent per base els números dels rebuts de subscripció del mes de maig.

PREMIS

Primer i segon: «Rafel de Casanova», per J. M. Casassas.

Del tercer al sisè: «Les formes de govern», per A. Perucho.

Setè: «Les bèsties del Parc», per Bernat de Montsià.

El sorteig del dia 15 donà el següent resultat:

Primer: Núm. 1. Del segon al quart: Números 59, 9 i 4. Del cinquè al novè: Nums. 38, 36, 17, 21 i 47. Del desè al dotzè: Nums. 55, 10 i 12. Tretzè: Núm. 69.

NOTICIARI

La novella entitat catalanista i molletana, adherida a la Lliga Regionalista, s'ha instal·lat de moment a la casa número 55 del carrer de Jaume I.

Sabem que augmenta ràpidament el seu nombre de socis.

* * *

El nostre «Foment de la Sardana» té anunciat per a demà diumenge el IV Aplec al Bosc de Can Pantiquet.

Com els altres anys promet ésser molt concorregut.

Les tres cobles aquest any contractades són la «Barcelona», l'«Antiga Principal de la Bisbal» i «Emporium».

* * *

Segons rumors que han arribat fins a nosaltres tracten d'agrupar-se els pocs carlins que hi ha a la nostra vila.

* * *

L'atenció de tot el poble català i de tot Espanya està posada en la discussió que de l'Estatut a Catalunya té lloc a les Corts Constituents.

A l'hora d'apareixer el vinent número potser sabrem ja com han quedat.

Gaseoses i Sifons

CREUS

Són les millors

El jove MARIUS SOLÀ, de Montmeló,
d'edat 14 anys, preparat pel Sr. Director
de

L'Acadèmia Ninou

fou examinat per altes personalitats de
Barcelona i obtingué el títol de

**Tenedor de llibres
(Comptable)**

amb la qualificació de NOTABLE

Col·legi de Sant Jaume

Els progressos dels seus alumnes són la millor propaganda
d'aquest centre docent - Espaiós pati amb arbrat per a les
hores de descans - Classes de nit i a hores convingudes

Berenguer III, 198 (Can Petit)

Director: Jaume Tosquella

Llegiu i subscriuiu-vos als diaris catalans:

**La Veu de Catalunya
i El Matí**

Xarop Hipofosfits ~

~ **F O Z** ~

De bon gust i resultats immillorables

Els adobs i matèries per a fer-ne de
la casa

«Abonos Espinás, S. A.»

els trobareu a

CAN VILARROSAL

Hostal «LA MARINETTE»

Granja / Cafè - Bar / Centre d'Esports

Salvador Llavina

P. Mercadal - Tel. 40

MOLLET

DISPOSABLE